

Sentencja

- 1) Punkt 4 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej *Mega Brands/OHIM – Diset (MAGNEXT) (T-604/11 i T-292/12, EU: T:2014:56)* zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Wuppertal (Niemcy) w dniu 2 lutego 2015 r. – Hartmut Frenzel/Marina Oolderhuske BV

(Sprawa C-39/15)

(2015/C 155/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Wuppertal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hartmut Frenzel

Strona pozwana: Resort Marina Oolderhuske BV

Mocą postanowienia Trybunału z dnia 26 lutego 2015 r. sprawa została wykreślona.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 2 lutego 2015 r. – Minister Finansów przeciwko BRE Ubezpieczenia Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

(Sprawa C-40/15)

(2015/C 155/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: BRE Ubezpieczenia Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 135 ust.1 lit. a dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że usługi takie jak w niniejszej sprawie, świadczone na rzecz zakładu ubezpieczeń przez podmiot trzeci, w imieniu i na rzecz ubezpieczyciela, który to podmiot nie pozostaje w żadnym stosunku prawnym z ubezpieczonym, objęte są zwolnieniem, o którym mowa w tym przepisie?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda (Słowacja) w dniu 2 lutego 2015 r. – Home Credit Slovakia a. s./Klára Bíróová

(Sprawa C-42/15)

(2015/C 155/10)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Dunajská Streda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Home Credit Slovakia a. s.

Strona pozwana: Klára Bíróová

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcia „forma papierowa” i „inny trwały nośnik”, o których mowa w art. 10 ust. 1 [w związku z art. 3 lit. m)] dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. z 22.5.2008, L 133, s. 66; zwanej dalej „dyrektywą 2008/48/WE”) należy interpretować w ten sposób, że obejmują

- nie tylko tekst (fizycznego, „hard copy”) dokumentu podpisanego przez strony umowy, który zawiera elementy (informacje) wymagane w art. 10 ust. 2 lit. a)–v), dyrektywy, ale także
- jakikolwiek inny dokument, do którego wspomniany tekst odsyła, a który zgodnie z prawem krajowym stanowi integralną część porozumienia umownego (na przykład sporządzony przez kredytodawcę dokument zawierający „ogólne warunki umowy”, „warunki kredytu”, „zestawienie kosztów”, „harmonogram płatności rozłożonych na raty”), nawet jeżeli taki dokument sam w sobie nie spełnia wymogu „formy pisemnej” zgodnie z prawem krajowym (na przykład z tego względu, że nie jest podpisana przez strony umowy)?

2. W świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze:

Czy art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2008/48/WE, w związku z jej art. 1, zgodnie z którym dyrektywa ma na celu pełną harmonizację w tej dziedzinie, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub praktyce, które

- wymagają, by wszystkie elementy umowy przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. a)–v) były zawarte w jednym dokumencie spełniającym wymóg „formy pisemnej” zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego (to jest zasadniczo w dokumencie podpisanym przez strony umowy) oraz